

Arrest

nr. 225 590 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN NIJVERSEEL
Herpoel 30
1840 LONDERZEEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Kosovo Polje (Kosovo) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. In 2006 trok u als zes/zevenjarige met uw ouders B. A. (...) en R. (...) (O.V. (...)) naar België waar uw ouders meermaals tevergeefs om internationale bescherming verzochten. Uw vader vertelde u later dat u in 2006 Kosovo had verlaten ten gevolge van de oorlog. Na dertien jaar weken jullie uit naar Frankrijk vanwaar jullie ten gevolge van de Dublinreglementering na zeven maanden terug dienden te keren naar België. U diende voor het eerst als meerderjarige een eigen verzoek om internationale bescherming in op 25 juli 2018. U stelt niet naar Kosovo terug te kunnen omdat u in België bent opgegroeid en Kosovo niet kent. U hebt niets in Kosovo, zo heeft u er geen woning en bent

u het Albanees niet machtig waardoor u vreest als Serviër beschouwd te worden wat u problemen kan opleveren. U legt een attest d.d. 24 januari 2015 neer van een Kosovaarse Roma-vereniging waarin beschreven wordt waarom uw vader niet naar Kosovo terug kan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Allereerst moet wat betreft uw vrees problemen te krijgen in Kosovo omdat u het Albanees niet machtig bent opgemerkt worden dat deze vrees louter hypothetisch is. U brengt geen concrete elementen aan om deze vrees te staven (CGVS, p. 3). Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat in het geval u daadwerkelijk moeilijkheden zou kennen in Kosovo u geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Hiernaar gepeild kwam u immers niet verder dan te stellen dat u gewoon niet naar Kosovo terug wil (CGVS, p. 3).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Het loutere feit dat u geen woning in Kosovo heeft en dat u het Albanees niet spreekt zijn bovendien motieven die geenszins ressorteren onder het toepassingsgebied van de Geneefse Conventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Gevraagd of u niet in staat zou zijn om via werk een inkomen in Kosovo te verwerven waardoor u een woning zou kunnen huren, beperkte u zich louter tot het stellen dat u zich dat niet kan inbeelden en dat u dergelijke zaken in België wil doen (CGVS, p. 3). Het Albanees zou u, net zoals u het Frans geleerd hebt, wel kunnen leren, maar ook dat is iets wat u in België wil doen (CGVS, p. 3).

Volledigheidshalve kan gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal die aantoont dat hoewel heel wat RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo zich in een moeilijke

socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de RAE (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of RAE-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de RAE in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de RAE hebben aangenomen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van RAE verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot moet opgemerkt worden dat het feit dat u in België opgegroeid en geïntegreerd bent en dat u daarom hoopt hier in België legale verblijfsdocumenten te kunnen verkrijgen motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd. Het neergelegde attest van de Roma-vereniging wijzigt voorgaande vaststellingen niet. U kan immers geen enkele duiding geven hoe en vanwaar uw vader dit attest verkregen heeft (CGVS, p. 2). Het attest zelf geeft evenmin enige concrete duiding hoe de inhoud ervan tot stand is gekomen waardoor het geenszins als objectieve bron kan beschouwd worden en bijgevolg een sterk gesolliciteerd karakter vertoont.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij betoogt vooreerst dat *“een werkelijke hypothetische vrees ook een vrees (is) die in aanmerking kan worden genomen”* en dat *“(v)olgens art 43 van het UNHCR (...) het niet noodzakelijk (is) dat de verzoeker reeds de feiten die hij vreest werkelijk heeft ondergaan, maar (...) het voldoende (is) dat er anderen in zijn situatie het reeds is overkomen”*.

2.2.2.2. De Raad wijst er evenwel op dat een vrees voor vervolging of ernstige schade *in concreto* dient te worden aangetoond. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat de ingeroepen vrees van verzoekende partij – zij vreest problemen te krijgen in Kosovo omdat zij het Albanees niet machtig is – enkel gebaseerd is op louter hypothetische gronden en dat zij geen concrete elementen aanbrengt om deze vrees te staven. Er is dan ook geenszins sprake van een gegronde vrees op vervolging of ernstige schade in hoofde van verzoekende partij. Bovendien blijkt uit wat volgt (punt 2.2.3.2.) dat verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat in geval zij daadwerkelijke moeilijkheden zou kennen in Kosovo zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

2.2.3.1. Inzake de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat in het geval zij daadwerkelijk moeilijkheden zou kennen in Kosovo zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten, stelt verzoekende partij dat verwerende partij zelf erkent dat er nog steeds hervormingen nodig zijn binnen de politieke en gerechtelijke autoriteiten om corruptie aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden. De verbeteringen die op heden zijn gerealiseerd kunnen evenwel nog niet voldoende veiligheid en garanties bieden bij problemen.

2.2.3.2. De Raad wijst er evenwel op dat het gegeven dat er nog steeds hervormingen nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat uit de door verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde informatie (administratief dossier, stuk 15, map landeninformatie, deel 1, *“COI Focus. Kosovo. Algemene situatie.”* van 10 juli 2018) blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen, dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is, dat elke burger van Kosovo zich indien nodig in vertrouwen kan wenden tot de Kosovaarse politie, dat de rechtsgang in Kosovo in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming biedt en dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststellingen in een ander daglicht stelt.

De Raad treedt verwerende partij dan ook bij in de conclusie dat, gelet op het voorgaande, er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij er nog op wijst dat Roma in Kosovo zich in een zeer moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminaties ondervinden, wijst de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing dienaangaande volgende pertinente vaststellingen worden gedaan: *“Volledigheidshalve kan gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal die aantoont dat hoewel heel wat RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de RAE (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of RAE-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de RAE in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit*

verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de RAE hebben aangenomen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van RAE verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.” De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die voormelde motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend. Immers maakt verzoekende partij niet aannemelijk bij een terugkeer naar Kosovo daadwerkelijk problemen te zullen ondervinden die in haar hoofde aanleiding geven tot een vrees voor vervolging of ernstige schade. Daarenboven toont zijn niet aan dat zij, in geval zij daadwerkelijk moeilijkheden zou kennen in Kosovo, hetgeen zij evenwel niet aannemelijk maakt, zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 14 en 15), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 februari 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Rom en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT